

PŘÍLOHA 1

Úmluva o fyzické ochraně jaderných materiálů a jaderných zařízení

STÁTY, KTERÉ JSOU STRANAMI TÉTO ÚMLUVY,

UZNÁVAJÍCE právo všech států na rozvíjení a využívání jaderné energie pro mírové účely a jejich oprávněné zájmy na získání možného prospěchu z mírového využití jaderné energie,

JSOUCE PŘESVĚDČENY o potřebě usnadnění mezinárodní spolupráce a předávání jaderných technologií pro mírové využívání jaderné energie,

MAJÍCE NA VĚDOMÍ, že fyzická ochrana má zásadní význam pro ochranu veřejného zdraví, pro bezpečnost, životní prostředí a národní a mezinárodní bezpečnost,

MAJÍCE NA PAMĚTI cíle a zásady Charty Organizace spojených národů spočívající v udržení mezinárodního míru a bezpečnosti a podpoře snášenlivosti a přátelských vztahů a spolupráce mezi jednotlivými státy,

BEROUCE V ÚVAHU, že podle čl. 2 odst. 4 Charty Organizace spojených národů se „všichni členové vystříhají ve svých mezinárodních stycích hrozby silou nebo použití síly jak proti územní celistvosti nebo politické nezávislosti kteréhokoli státu, tak jakýmkoli jiným způsobem neslučitelným s cíli Organizace spojených národů“,

PŘIPOMÍNÁJÍCE Deklaraci o opatřeních na odstranění mezinárodního terorismu, připojenou k rezoluci Valného shromáždění č. 49/60 ze dne 9. prosince 1994,

PŘEJÍCE SI odvrátit možná nebezpečí způsobená nedovoleným obchodem s jaderným materiálem, protiprávním zmocněním se a použitím jaderného materiálu a sabotáží jaderného materiálu a jaderných zařízení, a berouce na vědomí, že fyzická ochrana před takovýmto jednáním se stává předmětem rostoucích národních i mezinárodních obav,

HLUBOCE ZNEPOKOJENY celosvětovým nárůstem teroristických činů ve všech formách a projevech a hrozbami, které mezinárodní terorismus a organizovaný zločin představují,

VĚŘÍCE, že fyzická ochrana hraje důležitou roli v podpoře cílů jaderného nešíření a boje proti terorismu,

PŘEJÍCE SI prostřednictvím této úmluvy přispět k celosvětovému posílení fyzické ochrany jaderných materiálů a jaderných zařízení využívaných pro mírové účely,

JSOUCE PŘESVĚDČENY, že trestné činy související s jadernými materiály a jadernými zařízeními jsou příčinou vážného znepokojení a že je naléhavě zapotřebí přijmout vhodná a účinná opatření nebo posílit opatření stávající s cílem zajistit prevenci, odhalování a potrestání takovýchto trestných činů,

PŘEJÍCE SI dále posílit mezinárodní spolupráci k zavedení účinných opatření k fyzické ochraně jaderných materiálů a jaderných zařízení v souladu s právními předpisy každého smluvního státu a s touto úmluvou,

JSOUCE PŘESVĚDČENY, že by tato úmluva měla doplnit bezpečné využívání a přepravu jaderných materiálů a bezpečný provoz jaderných zařízení,

UZNÁVAJÍCE, že na mezinárodní úrovni vypracovávají doporučení ohledně fyzické ochrany, která jsou v občasných intervalech aktualizována a jimiž se lze řídit, pokud jde o současné prostředky k dosažení účinných úrovní fyzické ochrany,

UZNÁVAJÍCE rovněž, že za účinnou fyzickou ochranu jaderných materiálů a jaderných zařízení využívaných pro vojenské účely odpovídá stát, který takové jaderné materiály a jaderná zařízení vlastní, a jsou si vědomy toho, že těmto materiálům a zařízením je a nadále bude poskytována přísná fyzická ochrana,

SE DOHODLY takto:

Článek 1

Pro účely této úmluvy se rozumí:

- a) „jadernými materiály“ plutonium s výjimkou plutonia s koncentrací izotopu plutonia-238 převyšující 80 %; uran-233; uran obohacený izotopy 235 nebo 233; uran s přírodním izotopovým složením s vyloučením uranové rudy a rudných zbytků; jakýkoli materiál obsahující jeden nebo více výše uvedených;
- b) „uranem obohaceným izotopy 235 nebo 233“ uran obsahující izotopy 235 nebo 233 nebo oba v takovém množství, že poměr celkového výskytu těchto izotopů k izotopu 238 je vyšší než poměr izotopu 235 k izotopu 238 vyskytujícímu se v přírodě;
- c) „mezinárodní přepravou jaderných materiálů“ přeprava zásilky jaderných materiálů jakýmkoli přepravním prostředkem směřující za hranice státu, ze kterého zásilka pochází, počínaje odesláním ze zařízení odesílatele v tomto státě a konče obdržením v zařízení příjemce ve státě konečného určení;
- d) „jaderným zařízením“ zařízení (včetně souvisejících budov a vybavení), v němž se jaderný materiál vyrábí, zpracovává, používá, v němž se s ním manipuluje, v němž se skladuje či zneškodňuje a jež by v případě, že by bylo poškozeno či narušeno, mohlo způsobit významné ozáření nebo únik významného množství radioaktivních látek;
- e) „sabotáží“ jakékoli úmyslné jednání namířené proti jadernému zařízení či jadernému materiálu při jejich používání, skladování nebo přepravě, které by mohlo přímo nebo nepřímo ohrozit zdraví a bezpečnost pracovníků nebo veřejnosti nebo ohrozit životní prostředí ozářením nebo únikem radioaktivních látek.

Článek 1A

Účelem této úmluvy je nastolit a udržet celosvětovou účinnou fyzickou ochranu jaderných materiálů využívaných pro mírové účely a jaderných zařízení využívaných pro mírové účely; po celém světě předcházet trestným činům v souvislosti s těmito materiály a zařízeními a bojovat proti nim; jakož i usnadnit spolupráci jednotlivých států úmluvy za těmito účely.

Článek 2

1. Tato úmluva se vztahuje na jaderné materiály využívané pro mírové účely při jejich používání, skladování a přepravě a na jaderná zařízení využívaná pro mírové účely, avšak za předpokladu, že články 3 a 4 a čl. 5 odst. 4 úmluvy se vztahují na takový jaderný materiál pouze při mezinárodní přepravě.
2. Za stanovení, provádění a udržování režimu fyzické ochrany ve smluvním státě v plném rozsahu odpovídá tento stát.
3. Kromě závazků výslovně převzatých smluvními státy podle této úmluvy nelze nic v této úmluvě vykládat tak, aby byla dotčena svrchovaná práva státu.
4. a) Ničím v této úmluvě nejsou dotčena jiná práva, závazky a odpovědnost smluvních států podle mezinárodního práva, zejména cíle a zásady Charty Organizace spojených národů a mezinárodního humanitárního práva.
b) Touto úmluvou nejsou upraveny činnosti ozbrojených sil při ozbrojených konfliktech ve smyslu mezinárodního humanitárního práva, které jsou tímto právem upraveny, ani činnosti ozbrojených sil při výkonu úředních povinností, pokud se na ně vztahují jiná pravidla mezinárodního práva.

- c) Nic v této úmluvě nelze považovat za zákonné oprávnění k užití síly či k hrozbě užití síly proti jaderným materiálům nebo jaderným zařízením používaným pro mírové účely.
- d) Nic v této úmluvě neospravedlňuje či nečiní zákonným jednání jinak nezákonné ani nebrání stíhání podle jiných zákonů.

5. Tato úmluva se nevztahuje na jaderné materiály používané či uchovávané pro vojenské účely nebo na jaderná zařízení, která takové materiály obsahují.

Článek 2A

1. Každý smluvní stát stanoví, provede a udržuje odpovídající režim fyzické ochrany jaderných materiálů a jaderných zařízení pod jeho jurisdikcí s cílem:

- a) chránit jaderné materiály při používání, skladování a přepravě před zcizením či jiným nezákonným zmocněním se těchto materiálů;
- b) zaručit provedení rychlých a komplexních opatření k nalezení a případně zpětnému získání chybějících či zcizených jaderných materiálů; je-li materiál nalezen mimo jeho území, jedná tento smluvní stát v souladu s článkem 5;
- c) chránit jaderné materiály a jaderná zařízení před sabotáží a
- d) zmírnit či minimalizovat radiační důsledky sabotáže.

2. Při provádění odstavce 1 každý smluvní stát:

- a) vytvoří a udržuje právní a regulační rámec upravující fyzickou ochranu;
- b) zřídí či určí příslušný orgán nebo orgány odpovědné za provádění právního a regulačního rámce a
- c) přijme další vhodná opatření nutná k fyzické ochraně jaderných materiálů a jaderných zařízení.

3. Aniž jsou tím dotčena ostatní ustanovení této úmluvy, uplatní každý smluvní stát při plnění závazků podle odstavců 1 a 2 v nejvyšší možné a přiměřené míře tyto základní zásady fyzické ochrany jaderných materiálů a jaderných zařízení:

ZÁKLADNÍ ZÁSADA A: Odpovědnost státu

Za stanovení, provádění a udržování režimu fyzické ochrany ve smluvním státě v plném rozsahu odpovídá tento stát.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA B: Odpovědnost při mezinárodní přepravě

Odpovědnost státu za zajištění odpovídající ochrany jaderného materiálu se vztahuje i na mezinárodní přepravu tohoto materiálu až do okamžiku, kdy je tato odpovědnost podle potřeby řádně převedena na jiný stát.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA C: Legislativní a předpisový rámec

Stát odpovídá za vytvoření a udržování právního a regulačního rámce upravujícího fyzickou ochranu. Tento rámec by měl zajistit stanovení požadavků na fyzickou ochranu a zahrnovat systém hodnocení a povolování či jiné postupy k udělení oprávnění. Tento rámec by měl zahrnovat systém inspekcí prováděných v jaderných zařízeních a při přepravě, aby bylo možné ověřit soulad s platnými požadavky a podmínkami povolení či jiného oprávnění a zřídí prostředek k vymáhání platných požadavků a podmínek včetně ukládání účinných sankcí.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA D: Příslušný orgán

Stát by měl zřídit či určit příslušný orgán, který odpovídá za provádění právního a regulačního rámce a má odpovídající pravomoc, kompetence a finanční a lidské zdroje nutné k plnění povinností, které jsou mu přiděleny. Stát by měl učinit nutná opatření, aby zaručil skutečnou nezávislost jednotlivých funkcí příslušného orgánu daného státu a funkcí dalších subjektů pověřených podporou či využíváním jaderné energie.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA E: Odpovědnost držitelů povolení

Měla by být jasně vymezena odpovědnost za provádění různých složek fyzické ochrany v rámci státu. Stát by měl zaručit, že za provádění fyzické ochrany jaderných materiálů nebo jaderných zařízení odpovídají v první řadě držitelé příslušných povolení nebo jiných oprávnění (např. provozovatelé či přepravci).

ZÁKLADNÍ ZÁSADA F: Kultura bezpečnosti

Všechny organizace, které mají podíl na provádění fyzické ochrany, by měly klást patřičný důraz na kulturu bezpečnosti, na její rozvoj a udržování, aby bylo zaručeno její účinné provádění v celé organizaci.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA G: Ohrožení

Fyzická ochrana by ve státě měla vycházet ze současného vyhodnocení ohrožení provedeného daným státem.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA H: Odstupňovaný přístup

Požadavky na fyzickou ochranu by měly být založeny na odstupňovaném přístupu a měly by zohledňovat stávající hodnocení ohrožení, relativní atraktivitu a povahu materiálu a možné následky neoprávněného odebrání jaderných materiálů a sabotáže jaderných materiálů či jaderných zařízení.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA I: Hlubkově členěná obrana

Požadavky státu na fyzickou ochranu by měly odrážet koncepci vycházející z několika úrovní a metod ochrany (strukturálních nebo jiných technických, personálních a organizačních), které musí nepřítel překonat či obejít, aby dosáhl svých cílů.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA J: Zabezpečení kvality

Měly by být vypracovány a prováděny politika a programy zajištění kvality, aby se zaručilo, že jsou splněny stanovené požadavky na všechny činnosti, které mají význam pro fyzickou ochranu.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA K: Pohotovostní plány

Všichni držitelé povolení a příslušné orgány by měly mít připraveny a vyzkoušeny pohotovostní plány (plány pro případ mimořádné události), jejichž účelem je reagovat na neoprávněné odebrání jaderných materiálů nebo na sabotáž jaderných materiálů či jaderných zařízení nebo na pokusy o takovéto jednání.

ZÁKLADNÍ ZÁSADA L: Důvěrnost

Stát by měl stanovit požadavky na ochranu důvěrných informací, jejichž neoprávněné odhalení by mohlo ohrozit fyzickou ochranu jaderných materiálů a jaderných zařízení.

4. a) Ustanovení tohoto článku se nevztahují na jaderné materiály, které podle uvážlivého rozhodnutí smluvního státu nemusejí podléhat režimu fyzické ochrany zřízenému podle odstavce 1, a to s ohledem na povahu materiálů, jejich množství, relativní atraktivitu a potenciální radiační a další důsledky související s neoprávněným jednáním namířeným proti tomuto materiálu a na současné hodnocení jeho ohrožení.

- b) Jaderné materiály, na které se nevztahují ustanovení písmene a) tohoto článku, by měly být chráněny v souladu s postupy bezpečného zacházení.

Článek 3

Každý smluvní stát učiní odpovídající kroky v souladu se svými právními předpisy a s mezinárodním právem, aby jaderné materiály byly během mezinárodní přepravy na území tohoto státu nebo na palubě lodi či letadla pod jeho jurisdikcí, pokud tato loď či letadlo provozují přepravu do tohoto státu či z něho, co možná nejvíce chráněny na úrovních stanovených v příloze I.

Článek 4

1. Žádný smluvní stát nevyveze jaderné materiály ani nepovolí jejich vývoz, pokud neobdrží ujištění, že tyto materiály budou během mezinárodní přepravy chráněny na úrovních stanovených v příloze I.
2. Žádný smluvní stát nedoveze jaderné materiály ani nepovolí jejich dovoz ze státu, který není stranou této úmluvy, pokud neobdrží ujištění, že tyto materiály budou během mezinárodní přepravy chráněny na úrovních stanovených v příloze I.
3. Smluvní stát nepovolí tranzit jaderných materiálů přes své území po zemi či vnitrozemskými vodními cestami nebo přes svá letiště či námořní přístavy mezi státy, které nejsou stranami této úmluvy, pokud neobdrží ujištění, že tyto materiály budou během mezinárodní přepravy co možná nejvíce chráněny na úrovních stanovených v příloze I.
4. Každý smluvní stát uplatní v souladu se svými právními předpisy úroveň fyzické ochrany stanovené v příloze I ve vztahu k jaderným materiálům přepravovaným z jedné části tohoto státu do jeho jiné části mezinárodními vodami či vzdušným prostorem.
5. Smluvní stát odpovídající za obdržení ujištění o ochraně jaderných materiálů na úrovních stanovených v příloze I podle odstavců 1 až 3 určí a předem informuje státy, přes jejichž území se předpokládá tranzit jaderných materiálů po zemi či vnitrozemskými vodními cestami nebo na jejichž letiště či do námořních přístavů se předpokládá vstup s jadernými materiály.
6. Odpovědnost za to, že ujištění ve smyslu odstavce 1 budou získána, může být po vzájemné dohodě přenesena na smluvní stát, který se účastní přepravy jako dovozce.
7. Nic v tomto článku nelze vykládat tak, aby byla jakkoli dotčena územní svrchovanost a jurisdikce států včetně jejich svrchovanosti nad vzdušným prostorem a pobřežními vodami.

Článek 5

1. Smluvní státy stanoví a vzájemně si oznámí přímo nebo prostřednictvím Mezinárodní agentury pro atomovou energii své styčné místo pro záležitosti v oblasti působnosti této úmluvy.
2. V případě krádeže, loupeže nebo jiného protiprávního zmocnění se jaderných materiálů nebo jejich věrohodné hrozby poskytnou smluvní státy v souladu se svými právními předpisy v největším možném rozsahu spolupráci a pomoc při zpětném získávání a ochraně těchto materiálů každému státu, který o to požádá. Zejména:
 - a) smluvní stát učiní co možná nejrychleji vhodné kroky k informování dalších států, jež podle něho mohou být dotčeny, o každé krádeži, loupeži či protiprávním zmocnění se jaderných materiálů nebo o jejich věrohodné hrozbě a v případě potřeby k informování Mezinárodní agentury pro atomovou energii a dalších příslušných mezinárodních organizací;

b) při tom si dotčené smluvní státy v případě potřeby vyměňují informace navzájem nebo s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii a dalšími příslušnými mezinárodními organizacemi s cílem ochránit ohrožené jaderné materiály, ověřit neporušenost obalového souboru pro přepravu nebo získat zpět protiprávně odňaté jaderné materiály a:

i) koordinují své úsilí diplomatickou nebo jinou dohodnutou cestou;

ii) na požádání si poskytují pomoc;

iii) zajistí navrácení zpětně získaných jaderných materiálů odcizených nebo ztracených v důsledku výše uvedených událostí.

Způsob provádění této spolupráce určují dotčené smluvní státy.

3. V případě věrohodné hrozby sabotáže jaderných materiálů nebo jaderného zařízení nebo v případě, kdy k jejich sabotáži dojde, spolupracují smluvní státy v souladu se svými právními předpisy a náležitými závazky podle mezinárodního práva v největším možném rozsahu takto:

a) pokud si je smluvní stát vědom věrohodné hrozby sabotáže jaderných materiálů nebo jaderného zařízení v jiném státě, rozhodne co nejrychleji o vhodných krocích k informování dotčeného státu a případně i Mezinárodní agentury pro atomovou energii a jiných příslušných mezinárodních organizací o takové hrozbě s cílem sabotáži zabránit;

b) dojde-li ve smluvním státě k sabotáži jaderných materiálů nebo jaderného zařízení a určitý stát dojde k závěru, že je pravděpodobné, že budou jiné státy radiačně zasaženy, učiní tento stát vhodná opatření, aniž by byly dotčeny jiné jeho závazky podle mezinárodního práva, aby co nejrychleji informoval stát nebo státy, které budou pravděpodobně radiačně zasaženy, a případně Mezinárodní agenturu pro atomovou energii a další příslušné mezinárodní organizace, s cílem minimalizovat nebo zmírnit radiační důsledky sabotáže;

c) pokud v souvislosti s písmeny a) a b) požádá smluvní stát o pomoc, každý smluvní stát, jemuž je žádost o pomoc určena, neprodleně rozhodne a oznámí žádajícímu smluvnímu státu přímo nebo prostřednictvím Mezinárodní agentury pro atomovou energii, zda a v jakém rozsahu a za jakých podmínek je schopen požadovanou pomoc poskytnout;

d) koordinace spolupráce podle písmen a) až c) probíhá diplomatickou cestou nebo jinými dohodnutými způsoby. Prostředky provádění této spolupráce určují dvoustranně či vícestranně dotčené smluvní státy.

4. Smluvní státy podle potřeby spolupracují a vedou vzájemné konzultace, a to přímo nebo prostřednictvím Mezinárodní agentury pro atomovou energii nebo dalších příslušných mezinárodních organizací s cílem získat poučení o navrhování, udržování a zlepšování systémů fyzické ochrany jaderných materiálů při mezinárodní přepravě.

5. Smluvní stát může podle potřeby konzultovat ostatní smluvní státy nebo s nimi spolupracovat, a to přímo nebo prostřednictvím Mezinárodní agentury pro atomovou energii nebo dalších příslušných mezinárodních organizací s cílem získat poznatky o navrhování, udržování a zlepšování svých vnitrostátních systémů fyzické ochrany jaderných materiálů při jejich používání, skladování nebo přepravě a jaderných zařízeních.

Článek 6

1. Smluvní státy přijmou v souladu se svými právními předpisy vhodná opatření k ochraně důvěrnosti všech informací, které obdrží jako důvěrné na základě ustanovení této úmluvy od jiného smluvního státu nebo při své účasti na provádění této úmluvy. Pokud smluvní státy poskytnou důvěrné informace mezinárodním organizacím nebo státům, které nejsou stranami této úmluvy, jsou učiněny kroky, aby se zaručilo, že je důvěrnost těchto informací chráněna. Smluvní stát, který od jiného smluvního státu obdržel důvěrné informace, může tyto informace poskytnout třetím stranám pouze se souhlasem tohoto jiného smluvního státu.

2. Úmluva nepožaduje od smluvních států poskytování jakýchkoli informací, které podle vnitrostátních právních předpisů nesmějí sdělovat nebo které by ohrozily jejich bezpečnost nebo fyzickou ochranu jaderných materiálů nebo jaderných zařízení.

Článek 7

1. Úmyslné spáchání:

- a) činu bez zákonného oprávnění, který představuje přijetí, držení, užívání, předání, změnu, ukládání či rozptylování jaderných materiálů a který je či může být příčinou smrti nebo těžké újmy na zdraví jakékoli osoby nebo značné škody na majetku nebo životním prostředí;
- b) krádeže či loupeže jaderných materiálů;
- c) zpronevěry či podvodného získání jaderných materiálů;
- d) činu, který představuje přepravu, odeslání či přemístění jaderných materiálů do státu nebo ze státu bez zákonného oprávnění;
- e) činu namířeného proti jadernému zařízení nebo činu narušujícího provoz jaderného zařízení, kdy pachatel úmyslně zapříčiní nebo si je vědom, že takovýto čin pravděpodobně zapříčiní smrt nebo těžkou újmu na zdraví jakékoli osoby nebo značnou škodu na majetku nebo životním prostředí v důsledku jejich ozáření nebo úniku radioaktivních látek, pokud není takový čin proveden v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvního státu, na jehož území se jaderné zařízení nachází;
- f) činu, který představuje dožadování se jaderných materiálů pod pohrůzkou či s použitím síly nebo jakékoli jiné formy zastrasování;
- g) pohrůžky:
 - i) použití jaderných materiálů s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví jakékoli osobě nebo značné škody na majetku nebo životním prostředí či spáchání trestného činu popsaného v písmeni e), nebo
 - ii) spáchání trestného činu popsaného v písmenech b) a e) k donucení fyzické či právnické osoby, mezinárodní organizace nebo státu k jakémukoli jednání nebo upuštění od něho;
- h) pokusu o spáchání jakéhokoli trestného činu popsaného v písmenech a) až e);
- i) činu, který představuje účastenství na jakémkoli trestném činu popsaném v písmenech a) až h),
- j) činu, kdy jakákoli osoba organizuje a navádí jiné osoby, aby spáchaly trestný čin popsaný v písmenech a) až h); a
- k) činu, který přispívá ke spáchání trestného činu popsaného v písmenech a) až h), a to skupinou osob sledujících společný cíl; tento čin je úmyslný a je buď:
 - i) proveden s cílem přispět k trestné činnosti či trestnému cíli skupiny, kdy taková činnost nebo cíl zahrnují spáchání trestného činu popsaného v písmenech a) až g), nebo
 - ii) proveden s vědomím záměru skupiny spáchat trestný čin popsaný v písmenech a) až g), učiní každý smluvní stát trestným činem podle svého práva.

2. Každý smluvní stát stanoví pro trestné činy popsané v tomto článku odpovídající tresty s ohledem na závažnost jejich povahy.

Článek 8

1. Každý smluvní stát učiní případně nezbytná opatření k založení své jurisdikce, pokud jde o trestné činy uvedené v článku 7, v těchto případech:

- a) je-li trestný čin spáchán na území tohoto státu nebo na palubě lodi či letadla v něm registrovaného;
- b) je-li údajný pachatel státním příslušníkem tohoto státu.

2. Každý smluvní stát učiní rovněž případně nezbytná opatření k založení své jurisdikce, pokud jde o tyto trestné činy, v případech, kdy se údajný pachatel nachází na jeho území a není vydán podle článku 11 žádnému ze států uvedených v odstavci 1.

3. Tato úmluva nevylučuje jinou trestní jurisdikci vykonávanou v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

4. Kromě smluvních států uvedených v odstavcích 1 a 2 může každý smluvní stát v souladu s mezinárodním právem založit svou jurisdikci, pokud jde o trestné činy uvedené v článku 7, účastní-li se mezinárodní přepravy jaderných materiálů jako vyvážející nebo dovážející stát.

Článek 9

Na základě přesvědčení, že to okolnosti potvrzují, učiní smluvní státy, na jejichž území se údajný pachatel nachází, v souladu se svými právními předpisy vhodná opatření, včetně zadržení údajného pachatele, k zajištění přítomnosti údajného pachatele za účelem stíhání nebo vydání. Opatření přijatá podle tohoto článku se bez prodlení oznámí státům, od nichž se požaduje, aby založily svou jurisdikci podle článku 8, a v případě potřeby všem ostatním dotčeným státům.

Článek 10

Smluvní stát, na jehož území se údajný pachatel nachází, předá věc v případě, že jej nevydá, bez jakýchkoli výjimek a neopodstatněných průtahů příslušným orgánům za účelem stíhání v řízení, které je v souladu s jeho právními předpisy.

Článek 11

1. Trestný čin podle článku 7 se automaticky zahrne do každé smlouvy o vydávání, jež existuje mezi smluvními státy, jako trestný čin podléhající vydání. Smluvní státy se zavazují, že zahrnou tyto trestné činy do každé smlouvy o vydávání, jež mezi nimi bude uzavřena.

2. Jestliže je smluvní stát, který vydání váže na existenci smlouvy, požádán o vydání jiným smluvním státem, s nímž nemá žádnou smlouvu o vydávání, může podle své úvahy považovat tuto úmluvu za právní podklad pro vydání, pokud jde o tyto trestné činy. Vydání podléhá ostatním podmínkám stanoveným právními předpisy státu, který byl o vydání požádán.

3. Smluvní státy, které neváží vydání na existenci smlouvy, budou vzájemně tyto trestné činy považovat za trestné činy podléhající vydání za podmínek stanovených právními předpisy státu, který byl o vydání požádán.

4. Pro účel vydání mezi smluvními státy se ke každému trestnému činu přistupuje jako k činu spáchanému nejen v místě, kde se udál, nýbrž také na území smluvních států, od nichž se požaduje, aby založily svou jurisdikci podle čl. 8 odst. 1.

Článek 11A

Žádný z trestných činů uvedených v článku 7 není pro účely vydání nebo vzájemné právní pomoci považován za politický trestný čin nebo trestný čin související s politickým trestným činem nebo za trestný čin spáchaný z politických pohnutek. Z toho důvodu nelze žádost o vydání nebo vzájemnou právní pomoc ve věci takového trestného činu odmítnout pouze na základě skutečnosti, že se jedná o politický trestný čin nebo trestný čin související s politickým trestným činem nebo trestný čin spáchaný z politických pohnutek.

Článek 11B

Nic v této úmluvě nelze vykládat jako uložení povinnosti vydání osob nebo poskytnutí vzájemné právní pomoci, pokud má smluvní stát, jemuž je žádost určena, zásadní důvod se domnívat, že žádost o vydání pro trestné činy uvedené v článku 7 nebo o vzájemnou právní pomoc v souvislosti s těmito trestnými činy byla učiněna za účelem trestního stíhání či potrestání osoby na základě její rasy, náboženského vyznání, národnosti, etnického původu nebo politického názoru nebo že by vyhovění žádosti způsobilo z některého z těchto důvodů újmu v postavení dané osoby.

Článek 12

Každé osobě, proti níž se vede soudní řízení v souvislosti s některým z trestných činů uvedených v článku 7, se zaručuje spravedlivé zacházení ve všech stádiích řízení.

Článek 13

1. Smluvní státy si navzájem poskytnou v co největší míře pomoc v souvislosti s trestním řízením, zahájeným pro trestné činy uvedené v článku 7, včetně důkazních materiálů, jež jsou jim k dispozici, nezbytných pro řízení. Na všechny případy se vztahuje právo státu, jemuž byla žádost zaslána.
2. Ustanoveními odstavce 1 nejsou dotčeny závazky vyplývající z kterékoli jiné dvoustranné či mnohostranné smlouvy, kterou se plně či zčásti řídí nebo bude řídit vzájemná pomoc v trestních věcech.

Článek 13A

Ničím v této úmluvě není dotčeno předávání jaderné technologie pro mírové účely, které se provádí za účelem posílit fyzickou ochranu jaderných materiálů a jaderných zařízení.

Článek 14

1. Každý smluvní stát informuje depozitáře o svých právních předpisech, kterými se úmluva provádí. Depozitář tyto informace pravidelně oznamuje všem smluvním státům.
2. Smluvní stát, v němž je údajný pachatel stíhán, sdělí, pokud je to proveditelné, konečný výsledek řízení nejprve státům, jichž se věc přímo týká. Tento smluvní stát rovněž sdělí konečný výsledek depozitáři, který o něm informuje všechny státy.
3. Týká-li se trestný čin jaderných materiálů při jejich používání, skladování nebo přepravě uvnitř státu a údajný pachatel i jaderný materiál zůstávají na území smluvního státu, ve kterém byl trestný čin spáchán, nebo týká-li se trestný čin jaderného zařízení a údajný pachatel zůstává na území smluvního státu, ve kterém byl trestný čin spáchán, nic v této úmluvě nelze vykládat jako požadavek, aby tento smluvní stát poskytl informace o trestním řízení vyplývajícím z takového trestného činu.

Článek 15

Přílohy této úmluvy jsou její nedílnou částí.

Článek 16

1. Pět let po vstupu změny přijaté dne 8. července 2005 v platnost svolá depozitář konferenci smluvních států, která přezkoumá provádění této úmluvy a její přiměřenost, co se týče preambule, hlavní části a příloh z hlediska nových skutečností.
2. V obdobích ne kratších než 5 let po tomto termínu může většina smluvních států dosáhnout svolání dalších konferencí se stejným cílem tak, že depozitáři v tomto smyslu podají návrh.

Článek 17

1. V případě sporu mezi dvěma nebo více smluvními státy o výklad nebo provádění této úmluvy se spolu tyto smluvní státy radí s cílem vyřešit spor jednáním nebo jakýmkoli jinými mírovými prostředky řešení sporů, přijatelnými pro všechny strany sporu.

2. Jakýkoli spor tohoto druhu, který nelze urovnat podle odstavce 1, je na žádost kterékoli strany sporu předložen k rozhodnutí rozhodčímu řízení nebo Mezinárodnímu soudnímu dvoru. Pokud je spor postoupen k rozhodčímu řízení a strany sporu se nemohou dohodnout na organizaci tohoto řízení do šesti měsíců od podání žádosti, strana sporu může požádat předsedu Mezinárodního soudního dvora nebo generálního tajemníka Organizace spojených národů, aby jmenoval jednoho nebo více rozhodců. V případě rozporných žádostí stran sporu má přednost žádost generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

3. Každý smluvní stát může v době podpisu, ratifikace, přijetí či schválení úmluvy nebo přistoupení k ní prohlásit, že se necítí být vázán kterýmkoli nebo žádným z postupů řešení sporů podle odstavce 2. Ostatní smluvní státy nejsou postupem urovnání sporů podle odstavce 2 ve vztahu ke smluvnímu státu, který k tomuto postupu učinil výhradu, vázány.

4. Každý smluvní stát, který učiní výhradu podle odstavce 3, může tuto výhradu kdykoliv odvolat oznámením depozitáři.

Článek 18

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu všem státům v sídle Mezinárodní agentury pro atomovou energii ve Vídni a v sídle Organizace spojených národů v New Yorku od 3. března 1980 do svého vstupu v platnost.

2. Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení signatářskými státy.

3. Po vstupu v platnost bude tato úmluva otevřena k přistoupení všem státům.

4. a) Tato úmluva je otevřena k podpisu nebo k přistoupení mezinárodním organizacím a regionálním organizacím integrační či jiné povahy za předpokladu, že taková organizace je tvořena svrchovanými státy a má pravomoc sjednávat, uzavírat a provádět mezinárodní dohody ve věcech, na které se vztahuje tato úmluva.

b) V rámci své působnosti vykonávají tyto organizace svým jménem práva a nesou odpovědnost, které tato úmluva přisuzuje smluvním státům.

c) Stane-li se taková organizace stranou této úmluvy, zašle depozitáři prohlášení, v němž uvede, které státy jsou jejími členy a které články úmluvy se na ni nevztahují.

d) Taková organizace nemá žádný volební hlas navíc k hlasům, které mají její členské státy.

5. Ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo o přistoupení budou uloženy u depozitáře.

Článek 19

1. Tato úmluva vstupuje v platnost třicátým dnem po uložení dvacáté první ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo o schválení u depozitáře.

2. Pro každý stát, který ratifikuje, přijme, schválí úmluvu, nebo k ní přistoupí po dni uložení dvacáté první ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo o schválení, vstupuje úmluva v platnost třicátým dnem po uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení tímto státem.

Článek 20

1. Aniž je dotčen článek 16, může smluvní stát navrhnout změny této úmluvy. Navrhovaná změna se předloží depozitáři, který ji ihned předá všem smluvním státům. Pokud většina smluvních států požádá depozitáře o svolání konference k projednání navrhovaných změn, depozitář pozve k účasti všechny smluvní státy. Taková konference bude zahájena nejdříve za třicet dnů po zaslání pozvání. Každá změna přijatá na konferenci dvoutřetinovou většinou smluvních států je neprodleně oznámena depozitářem všem smluvním státům.

2. Pro každý smluvní stát, který uloží svou ratifikační listinu, listinu o přijetí nebo o schválení změny, vstupuje tato změna v platnost třicátým dnem po dni, kdy dvě třetiny smluvních států uložily své ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo o schválení změny u depozitáře. Poté vstupuje změna v platnost pro každý další smluvní stát dnem, ke kterému smluvní stát uloží svou ratifikační listinu, listinu o schválení či přijetí změny.

Článek 21

1. Každý smluvní stát může tuto úmluvu vypovědět písemným oznámením depozitáři.
2. Výpověď nabývá účinnosti sto osmdesát dnů po dni, kdy depozitář obdrží oznámení.

Článek 22

Depozitář všem státům neprodleně oznámí:

- a) každý podpis této úmluvy;
- b) každé uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení;
- c) každou výhradu či odvolání výhrady podle článku 17;
- d) jakékoli sdělení učiněné organizací podle čl. 18 odst. 4 písm. c);
- e) vstup této úmluvy v platnost;
- f) vstup v platnost jakékoli změny této úmluvy a
- g) každou výpověď této úmluvy podle článku 21.

Článek 23

Prvopis této úmluvy, jejíž arabské, čínské, anglické, francouzské, ruské a španělské znění mají stejnou platnost, bude uložen u generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii, který zašle její ověřený opis všem státům.

PŘÍLOHA I

Úrovně fyzické ochrany, které je třeba uplatňovat při mezinárodní přepravě jaderných materiálů podle kategorií uvedených v příloze II

1. Úrovně fyzické ochrany jaderných materiálů při skladování v průběhu jejich mezinárodní přepravy zahrnují:

- a) pro materiály kategorie III – skladování v prostoru, kam je kontrolován přístup;
- b) pro materiály kategorie II – skladování v prostoru pod trvalým dozorem prováděným osobami nebo elektronickým zařízením, ohraničeným fyzickou překážkou s omezeným počtem vstupů pod odpovídající kontrolou nebo v jiném prostoru se stejnou úrovní fyzické ochrany;
- c) pro materiály kategorie I – skladování v chráněném prostoru stanoveném pro výše uvedenou kategorii II, k němuž je přístup navíc omezen pouze pro osoby, jejichž důvěryhodnost byla prokázána a který je pod dozorem stráží, které jsou v úzkém spojení se zásahovými jednotkami. Zvláštní opatření prováděná v této souvislosti by měla být zaměřena na zjištění a předcházení jakémukoli napadení, neoprávněnému přístupu nebo neoprávněnému přemístění materiálu.

2. Úrovně fyzické ochrany jaderných materiálů v průběhu mezinárodní přepravy zahrnují:

- a) v případě materiálů kategorie II a III probíhá přeprava za zvláštních preventivních opatření, a to včetně předchozích ujednání mezi odesílatelem, příjemcem a přepravcem a předchozí dohody mezi fyzickými či právníckými osobami pod jurisdikcí a v souladu s předpisy vyvážejících a dovážejících států, určujících dobu, místo a postupy pro přechod odpovědnosti za přepravu;
 - b) v případě materiálů kategorie I probíhá přeprava za zvláštních preventivních opatření vymezených výše pro přepravu materiálů kategorie II a III a kromě toho za stálého dozoru doprovodu a za podmínek, které zabezpečují úzké spojení doprovodu s příslušnými zásahovými jednotkami;
 - c) v případě přírodního uranu jiného než v podobě rudy či rudných zbytků zahrnuje ochrana při přepravě množství převyšujících 500 kg uranu předběžné oznámení o zásilce s udáním druhu přepravy, očekávané doby obdržení zásilky a potvrzení příjmu zásilky.
-

PŘÍLOHA II

Tabulka: Kategorizace jaderných materiálů

Materiál	Druh	Kategorie		
		I	II	III ^(c)
1. Plutonium ^(a)	neozářené ^(b)	2 kg a více	méně než 2 kg, ale více než 500 g	500 g nebo méně, ale více než 15 g
2. Uran-235	neozářený ^(b)	5 kg a více	méně než 5 kg, ale více než 1 kg	1 kg nebo méně, ale více než 15 g
	— uran obohacený na 20 % ²³⁵ U nebo více		10 kg nebo více	méně než 10 kg, ale více než 1 kg
	— uran obohacený na 10 % ²³⁵ U nebo více, ale na méně než 20 % — uran obohacený nad přírodní, ale na méně než 10 % ²³⁵ U			10 kg a více
3. Uran-233	neozářený ^(b)	2 kg a více	méně než 2 kg, ale více než 500 g	500 g nebo méně, ale více než 15 g
4. Ozářené palivo			ochuzený nebo přírodní uran, thorium nebo nízko obohacené palivo (méně než 10 % štěpitelného obsahu) ^(d) ^(e)	

^(a) Veškeré plutonium s výjimkou plutonia s koncentrací izotopu plutonia-238 převyšující 80 %.

^(b) Materiál neozářený v reaktoru nebo materiál ozářený v reaktoru, avšak při dávkovém příkonu rovnajícím se či nižším než 1 Gy/h (100 rad/h) ve vzdálenosti 1 metru bez stínění.

^(c) Množství nespádající do kategorie III a přírodní uran by měly být chráněny v souladu s postupy bezpečného zacházení.

^(d) I když je tato úroveň ochrany doporučena, mohou státy po zvážení specifických okolností stanovit jinou kategorii fyzické ochrany.

^(e) Jiné palivo, které je s ohledem na původní obsah štěpitelného materiálu před ozářením klasifikováno jako kategorie I a II, může být klasifikováno o jednu kategorii níže, pokud dávkový příkon z paliva převyšuje 1 Gy/h (100 rad/h) ve vzdálenosti 1 metru bez stínění.

PŘÍLOHA 2

Prohlášení Evropského společenství pro atomovou energii podle ustanovení čl. 18 odst. 4 a čl. 17 odst. 3 úmluvy

Členy Evropského společenství pro atomovou energii jsou v současnosti tyto státy: Belgické království, Bulharská republika, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Kyprská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarská republika, Republika Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irska.

Společenství prohlašuje, že se na ně nevztahují články 8 až 13 a čl. 14 odst. 2 a 3 Úmluvy o fyzické ochraně jaderných materiálů a jaderných zařízení.

Dále Společenství podle čl. 17 odst. 3 úmluvy rovněž prohlašuje, že jelikož stranami ve věcech projednávaných před Mezinárodním soudním dvorem mohou být pouze státy, je Společenství vázáno jen rozhodčím řízením uvedeným v čl. 17 odst. 2.

PŘÍLOHA 3

PLNÁ MOC

Já, níže podepsaný/podepsaná, člen/členka Komise Evropských společenství odpovědný/odpovědná za vnější vztahy a evropskou politiku sousedství, potvrzuji, že:

pan/paní

vedoucí delegace Evropské komise

při mezinárodních organizacích ve Vídni

je jmenován/jmenována, aby u generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii za Evropské společenství pro atomovou energii uložil/uložila listinu o přistoupení k Úmluvě o fyzické ochraně jaderných materiálů a jaderných zařízení.

V Bruselu dne